

Kemény játék

Omega

Felül a pálya az okosoké, a gyáva félreáll,
A ravasz elbújik a buta mögé, a nagyhangú ordibál.
Újabb arcok jönnek, a bölcs végképp kiszáll,
S mi vakon, vakon, ütjük egymást vakon,
Míg nyakig nem ér a sár, kemény játék!

Van, akit elfed ez a dzsungel, a másik hason jár,
Van, aki cselből nem fut el, és akad, aki betalál.
Diszkrét harcot vívunk, nem kell hozzá kés,
Csak vakon, vakon, ütjük egymást vakon, minek a feltűnés?

Ember fékezd le magad, úgy tudsz küzdeni már,
Hogy végül senki se marad, kiben bízva bízhatnál.
Árnyékharcok hőse, meddig leszel még,
Én vakon, vakon, bízom benne vakon,
hogy neked is épp elég.